

[Handelsministeren.]

ser, og jeg takker Udvalgets Flertal for den gjorte Indstilling, selv om denne ikke paa alle Punkter falder sammen med, hvad jeg kunde have ønsket. Nu er der da i det mindste Udsigt til, at man kan naa til et positivt Resultat. Jeg beklager, at det tredie Parti her i Salen, der har været repræsenteret i Udvalget, det konservative Folkeparti, saa voldsomt har modtaget ikke blot det af mig stillede Forslag, men ogsaa det, der nu behandles her.

Jeg skal i øvrigt ikke komme dybt ind paa de vidtløftige Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har anstillet i sin Tale i Dag i Tilslutning til den mildest talt aparte Betænkning, tør jeg vel nok sige, som de to konservative Udvalgsmedlemmer har forfattet. Største Delen af denne Betænkning er en Kritik af det Lovforslag, som jeg har fremsat, og som for saa vidt slet ikke er til Behandling mere, eftersom de tre Partier i Udvalget er enedes om at indstille til Vedtagelse her i Tinget et af Venstres Udvalgsmedlemmer udarbejdet Forslag. Jeg synes derfor, man med Rette kan sige, at den Kritik, der her er rejst mod det af mig fremsatte Lovforslag, er at betragte som spildt Arbejde. En anden Del af de to konservative Medlemmers Betænkning er Vredesudbrud over, at det ikke er lykkedes dem at hindre, at der overhovedet er blevet afgivet en Betænkning. De to konservative Udvalgsmedlemmer er yderst fortørnede over, at de ikke har faaet Oplysninger nok af Ministeren, af mig. Man vil af Betænkningen se, at de har været særdeles flittige til at udarbejde Spørgsmaal, der skulde besvares af mig, og jeg har ogsaa svaret paa, hvad det var muligt at svare paa i den Tid, der har været til Raadighed. Men jeg tør vel nok sige, at ingen kan være i Tvivl om, hvad i hvert Fald en Del af Spørgsmaalene skulde tjene til. Nu er det naturligvis en Oppositions Ret at lægge alle mulige Hindringer i Vejen for et Lovforslags Fremme, men det er ogsaa Flertallets Ret at fremme Arbejdet — ja, det er efter min Mening ikke blot Flertallets Ret, men Flertallets Pligt —, og det Lovarbejde, som her er Tale om, er ikke, saaledes som de to ærede konservative Udvalgsmedlemmer siger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Ordførertale saa stærkt fremhævede, jaget igennem Folketinget i Løbet af nogle faa Uger eller nogle Dage eller nogle Maanedre, det har været paa Rigsdagens Dagsorden i mere

end 10 Aar, saa der har i de forløbne Aar været rig Lejlighed til at stille alle de Spørgsmaal, som overhovedet kunde komme i Betragtning, og dertil kan føjes — og med Rette — at det jo ikke er Danmark alene, der har drøftet dette Emne, mange andre Lande har lovgivet derom, og andre er i Færd dermed. Sidste Sommer har Repræsentanter for alle Staters Parlater enigt udtalt sig for at fremme et Lovforslag som det af mig foreslaaede, og det konservative Folkepartis Repræsentant, der deltog i den interparlamentariske Konference i London stemte for Opfordringen, ikke blot til den danske Rigsdag, til den danske Minister, men til andre Lande om at tage et Arbejde op som det, der her er Tale om. Jeg kan derfor heller ikke tage den voldsomme Modstand, som de konservative nu yder, helt alvorligt. Jeg kan forstaa, at man ærgrer sig over, at det ikke er lykkedes at hindre Lovgivningsarbejdet, og at vi nu staar overfor Muligheden af, at et positivt Resultat kan naas. Denne voldsomme Modstand og denne stærke Kritik rammer i lige saa høj Grad den eller dem af det konservative Folkeparti, der deltog i London-Konferencen og stemte for, at et Arbejde af denne Art skulde fremmes, som den rammer os. Jeg kan nu godt forstaa Ærgrelsen over, at det konservative Folkeparti i denne Sag faktisk er blevet sat helt udenfor, men de Konservative har kun sig selv at takke for, at det er gaaet, som det er; de har stillet sig paa det Standpunkt overhovedet ikke at ville deltage i Arbejdet paa sagligt Grundlag, de har stillet sig afvisende, og det undrer mig som sagt, at det konservative Folkeparti har villet stille sig paa den Maade. Ved Udarbejdelsen af Resolutionen i London har det konservative Folkepartis Repræsentanter deltaget aktivt, men i Partiets Betænkning hedder det udtrykkeligt, at det konservative Parti rent principielt er imod et Forslag som det af mig stillede eller et andet lignende, de er principielt imod, at et saadant eller tilsvarende Forslag overhovedet bliver ophøjet til Lov. Følgelig kan der ikke blive Tale om nogen Forhandling mellem de Konservative og os, de afskærer sig selv fra enhver Art af Forhandling, og derfor vil jeg ogsaa i det væsentlige afholde mig fra enhver Imødegaelse af den Betænkning, som de to konservative Medlemmer har afgivet, og skal heller ikke komme videre ind paa de Paastande, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her har frem-